

Λόγοι για τὴν παιδαγωγικὴ τῆς οἰκογένειας (Ἅγιος Ἐφραίμ Κατουνακιώτης)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



«Εἶναι πολλὰ πράγματα, τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ γνωρίζει, ἢ, ἂν τὰ γνωρίζει, τὰ καταφρονεῖ. Εἶναι ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖο διδάσκει κανέναν στὰ παιδιὰ. Ἐὰν δὲν τὸ ἔχει γευθεῖ, εἴτε πικρὸ εἶναι, εἴτε γλυκό, ἐὰν δὲν τὸ ἔχει γευθεῖ, τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται.



Θέλουμε νὰ ποῦμε στὰ παιδιὰ τώρα: “Παιδιὰ, μὴ φεύγετε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Να πηγαίνετε κάθε Κυριακὴ στὴν Ἐκκλησία. Να ἐκκλησιάζεστε. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ

ταμείον τῆς Χάριτος». Ἀπὸ κεῖ πηγάζει ὅλη ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν εἰρήνη, τὴν ἀγάπη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία θὰ τὰ πάρεις. Οὔτε στὰ παιχνίδια οὔτε μέσα στὴν κοινωνία θὰ τὰ βρεῖς αὐτά, ὅσο μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ἐὰν ἐσύ, αὐτὸν τὸν λόγο, τὸν ὁποῖον λές, δὲν τὸν ἔχεις σὲ πράξη, τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται. Ὅχι. Πρέπει ἐσὺ πρῶτος νὰ πᾶς στὴν Ἐκκλησία, νὰ γευθεῖς τὴν γλυκύτητα τῆς Ἐκκλησίας, οὕτως ὥστε, ὅταν τὸ πείς στὰ παιδιὰ, ἀπὸ μέσα “ἐρεῦγεσαι” (=φανερώνεις, ἀποκαλύπτεις, βλ. Μάτθ. 13, 35). Αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχεις, τὸ λές καὶ στὰ παιδιὰ. Ὅποτε τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται.

Διότι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχεις, τὸ μεταδίδεις· βγαίνει μία ἀκτίνα Χάριτος ἀπὸ μέσα σου καὶ μεταδίδεται, στὰ παιδιὰ. Τὰ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι βαπτισμένα καὶ σὺ βαπτισμένος πληροφοροῦνται. Ὅταν ὅμως ἐσὺ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον λές, δὲν τὸ κάνεις, τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται, διότι ἀπὸ μέσα σου δὲν βγαίνει Χάρις. Εἴτε τὸ ἄκουσες εἴτε τὸ εἶδες, εἴτε τὸ καταφρόνησες. Καὶ τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται. Ὅταν ὅμως ἐσὺ ὁ ἴδιος τὸ ἔχεις αὐτό, τὸ ὁποῖον λές, τότες τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται καὶ ἀκοῦνε. Μεταδίδεις, λέει, ἀπὸ τὴν παρουσία σου, μεταδίδεις, τρόπον τινά, ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔχεις καὶ τὸ ζεῖς καὶ τὸ τρῶς. Αὐτὸ μεταδίδεις καὶ στὰ παιδιὰ. Τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται, τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται.

Γιατί οἱ ἅγιοι Πατέρες ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ μὴ φοβοῦνται τὰ ἄγρια θηρία; Διότι ἐγέμισε ἡ ψυχὴ τους ἀπὸ ἀγιότητα, ἀπὸ Χάρη. Τὰ θηρία, τρόπον τινά, κατὰ μία μυστικὴ πληροφορία πληροφοροῦνται καί, ὅταν ἔρχονται κοντά σου, δὲν σὲ ἐνοχλοῦν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀμαρτωλός, καὶ τὰ θηρία ὀρμοῦν ἀπάνω του. Ἡ ἀγιοςύνη, τὴν ὁποῖα ἔχει ὁ ἄνθρωπος μεταδίδεται στὰ θηρία. Καὶ τὰ θηρία ἡμερεύουνε. Δηλαδή, ὅπως ὁ Ἄδὰμ ἦταν στὸν Παράδεισο καὶ τὰ ἄγρια θηρία τὸν πλησίαζαν, τὸ φίδι, τὸ λιοντάρι, ἡ ἀρκούδα καὶ δὲν τὸν πείραζαν, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἔρχεται ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ὁ Ἅγιος, καὶ δὲν τὸν πειράζουν τὰ θηρία. Ἐὰν πάει ἓνας ἀμαρτωλός, ὀρμοῦν ἐπάνω τὰ θηρία νὰ τὸν κατασπαράξουνε. Διότι ἡ Χάρις ποὺ ἔχει μέσα ὁ ἄνθρωπος μεταδίδεται καὶ στὰ θηρία.

Ἔτσι τὸ ἐρμηνεύουν οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Τώρα, εἶναι ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα θέλουμε νὰ διδάξουμε στὰ παιδιὰ. Πολλὲς φορὲς ἔρχονται ἐδῶ διάφοροι ἄνθρωποι καὶ μᾶς λένε: “Πές μας, Γέροντα, ἓναν λόγον Θεοῦ, ὅπως ἐσεῖς τώρα”. Τοὺς ἀπαντῶ: “Βρὲ παιδιὰ, ἐγὼ εἶμαι ἀγράμματος. Ἐνα Γυμνάσιο ἔβγαλα τὸ ’30. Ἀπὸ τὸ ’30 ἤλθα ἐδῶ. Τί ξέρω τί γίνεται στὸν κόσμος; Ἀλλὰ τί μὲ δίδαξε ἡ πείρα, διότι πολλὰ γράμματα λαμβάνω ἀπὸ γυναικοῦλες ποὺ λὲν τὸν πόνο τους”.

Ἔρχεται μία Κυριακὴ. Πάρ’ τὴ γυναικούλα σου, πάρ’ τὰ παιδάκια σου. Πήγαινε στὴν

Ἐκκλησία. Καὶ μετὰ ἀπ’ τὴν Ἐκκλησία, ὅταν θὰ πᾶς στὸ σπίτι σου, θὰ δεῖς· μία εἰρήνη βασιλεύει στὸ σπίτι, μία ἀγάπη ὅλη τὴν ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν ἑβδομάδα. Τὴν ἄλλη Κυριακή, μὴ πηγαίνεις στὴν Ἐκκλησία. Θὰ δεῖς ὅλη τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς μαλώματα, γκρίνια μὲ τὰ παιδιά, φωνές, ἀντάρεις, ὅλη τὴν ἑβδομάδα. Ε, ε. Τώρα διάλεξε ποιὸς δρόμος σοῦ ἀρέσει. Ποιὸ εἶναι τὸ δικό σου συμφέρον. Νὰ ζεῖς εἰρηνικά. Καὶ τὰ παιδάκια κατόπιν παίρνουν τὴ Χάρη ἀπ’ τὴν Ἐκκλησία καὶ εἶναι εἰρηνικά.

Ἐδῶ ἦρθε ἕνας πρωτόδικης καὶ λέει:

“Ἐχω τώρα μία βδομάδα ποὺ ἐξέδωσα ἕνα διαζύγιο”.

“Γιατί;”.

“Γιατί εἶχανε καμιά δεκαπενταριά μέρες ἕνα ἀνδρόγυνο ποὺ παντρεύτηκε καὶ ἤθελε ἢ γυναίκα κάτι κεφτεδάκια νὰ κάνει καὶ εἶπε ὁ ἄνδρας της: ‘κάνε κι αὐτό’. Διαφώνησαν λοιπὸν καὶ χώρισαν”.

“Δε μοῦ λές; Πηγαίνανε στὴν Ἐκκλησία;”.

“Ὅχι”.

Ε, νὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν πήγαιναν στὴν Ἐκκλησία, οὔτε πολιτικὸ γάμο θὰ ζητούσανε, οὔτε ναρκωτικὰ θὰ ζητούσανε, οὔτε μὲ μαλώματα θὰ ζούσανε. Διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι πηγὴ τῆς Χάριτος. Ὅπου πηγάζει ἡ Χάρις ἐκεῖ εἶναι ὄντως ἄκρα εἰρήνη, ἄκρα γαλήνη, ἀγάπη, ἀδελφοσύνη, ὅλα. Ἐνῶ, ὅταν δὲν πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία, θέλουν ὅλα, καὶ τὸ ‘να καὶ τ’ ἄλλο, ὅλα.

Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πηγαίνει, στὴν Ἐκκλησία, κάνει ἔκτρωση;

Ἦλθε κάποιος καὶ μοῦ λέει:

“Ἀρραβώνιασα τὸ κορίτσι μου μὲ κάποιον. Ἦμεινε ἔγκυος. ‘Δεν τὴ θέλω’, λέει ὁ γαμπρός. ‘Δεν τὴ θέλεις; Τώρα τί θὰ κάνουμε;’. Λέει ὁ ἄνδρας στὴ γυναίκα τοῦ• “Πάρ’ τὴν καὶ πήγαινε στὴν Ἀθήνα καὶ κᾶνε ἔκτρωση. Θὰ μᾶς πάρει ἢ ντροπὴ τοῦ κόσμου”.

Ε, τὴν πήρε ἡ γυναίκα καὶ πήγανε στὴν Ἀθήνα. Μόλις πῆγε νὰ κοιμηθεῖ, βλέπει τὸν ἅγιο Νεκτᾶριο μὲ τὸ μπαστούνι του.

“Βρε σύ, τὸ σκέφθηκες καλὰ αὐτὸ τὸ ὁποῖο θέλεις νὰ κάνεις; Τὸ βλέπεις αὐτό;”.
”Ἐντρομη σήκωσε τὸ κορίτσι. “Ἐλάτε, ἐλάτε”...

Γύρισαν στὸ χωριό. “Την παίρνω”, λέει ὁ γαμπρός. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἐνήργησε καὶ τὴν πῆρε. Βλέπεις, δηλαδή, ἡ ἔκτρωση εἶναι ἀπαίσιο πρᾶγμα. Ἡ μητέρα νὰ σκοτώνει τὸ παιδάκι της. Ναί, ἀλλὰ ὅταν δὲν πάει στὴν Ἐκκλησία, τὸ σκοτώνει! Ὅταν πάει ὅμως, δὲν τὸ σκοτώνει. Ζοῦνε εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ’ ὅταν ὅμως καὶ ὁ δάσκαλος καὶ ἡ δασκάλα πηγαίνουνε στὴν Ἐκκλησία, τὰ παιδάκια ἀκοῦνε, πληροφοροῦνται, κατὰ πνευματικὸν τρόπον. Ὅταν δὲν πᾶνε στὴν Ἐκκλησία;

Βρὲ σύ, δὲν πᾶς στὴν Ἐκκλησία κι ἔρχεσαι ἐσὺ νὰ διδάξεις ἐμένα Ἐκκλησία;

Γιατί δὲν ἔχει τίποτε μέσα του. Τὸ ἄκουσε, τὸ διάβασε. Γι’ αὐτὸ τὸ λέει στὰ παιδιά κι αὐτὰ οὔτε καν πληροφοροῦνται. Ἔτσι εἶναι. Τὰ περισσότερα πρᾶγματα ἔτσι εἶναι. Γι’ αὐτό σου λέει τώρα· νὰ πάω στὸ Ἅγιον Ὅρος, νὰ πάω σὲ πνευματικοὺς ἀνθρώπους νὰ μοῦ ποῦνε. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπο λύνονται τὰ προβλήματα.

”Ἐχω καὶ στὸ δίνω. Ἐχω καὶ στὸ δίνω».

Πηγή: agiazoni.gr